

РЕШЕНИЕ

№ 25882

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 15.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **527** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 206б, ал. 4 от Закона за митниците (ЗМ), вр. чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. § 2 от ДР на ДОПК. Образувано е по жалба на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез адв. Ж., срещу решение № Р-569/32-400246/22.12.2025 г. на директора на Агенция „Митници“ и на потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) № 98/02.12.2025 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) Митница - Варна. С ПНОМ е наложен заповор върху вземания на дружеството от ТД Митница - Варна в общ размер на 44 276,85 лв., представляващи депозити по набирателната сметка на ТД Митница Варна, за частично обезпечаване на вземания във връзка с наложена имуществена санкция в размер на 74 000,26 лв. по НП № ВГ2025/2000-59/НП.

В жалбата и в писмени бележки се излагат твърдения за незаконосъобразност на решението на горестоящия АО и на ПНОМ поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и нарушения на материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Липсвало изпълнително основание – наказателното постановление (НП) № ВГ2025/2000-59/НП от 14.07.2025 г. било обжалвано по съдебен ред и е образувано а.н.д. № 298/2025 г. на РС - Девня, поради което към датата на издаване на ПНОМ то не било влязло в сила и не били налице изискуеми публични задължения.

Липсвала обезпечителна нужда – административният орган не бил извършил анализ на имущественото и финансово положение на дружеството; не е изследван въпросът дали то е изряден платец; не били изискани справки от Агенция по вписванията, КАТ или НАП; АО не е съпоставил активите с размера на задължението. Единственото съображение в ПНОМ било –

„предвид големия размер на установените задължения за имуществена санкция, събирането би било затруднено" – като то представлявало предположение, а не констатиран факт, и не било достатъчно основание за издаване на увреждащ акт по смисъла на чл. 206а, ал. 2 ЗМ. Липсвали мотиви – в нарушение на чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК (субсидиарно приложим по чл. 206в ЗМ) ПНОМ не съдържа фактически и правни основания, свързани с обезпечителната нужда, нито било преценено имущественото и финансово положение на дружеството. Дружеството имало годишен оборот над 200 000 000 лв. и е изряден платец на публичните си задължения, поради което предположението за затруднено събиране било неоснователно.

Нарушен бил принципът на съразмерност по чл. 6 АПК – не била извършена преценка дали наложената мярка е необходима и пропорционална с оглед конкретното имуществено положение на задълженото лице.

Жалбоподателят моли за отмяна на решението и на потвърденото с него ПНОМ и претендира присъждане на разноски съгласно представения списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директор на Агенция „Митници", чрез главен юрисконсулт Е. Е., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл. 206б, ал. 4 ЗМ 7-дневен преклузивен срок, от надлежна страна-адресат на обжалвания административен акт, чиито права и законни интереси са засегнати от издадения административен акт и подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна съдът установява следното:

Спрямо „Милки Груп Био" ЕАД е съставен АУАН № ВГ28032025/2000/М-58 от 28.03.2025 г. (л. 44) за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 ЗМ – частично избягване на заплащането на мита и ДДС в общ размер на 37 000,13 лв. по митническа декларация MRN 23BG00200210526R0/11.12.2023 г. Въз основа на АУАН е издадено НП № ВГ2025/2000-59/НП от 14.07.2025 г. на директора на ТД Митница Варна с определена на дружеството имуществена санкция в размер на 74 000,26 лв. НП е връчено на дружеството на 05.08.2025 г. Срещу него е подадена жалба и е образувано а.н.д. № 298/25 г. по описа на РС - Девня, в производство по което делото е висящо, вкл. и към момента на устните състезания по настоящото дело (съдебният състав е извършил служебна справка на сайта на РС – Девня).

С Докладна записка рег. № 32-368417/27.11.2025 г. на началника на сектор ТКЦ в отдел МРР (л. 47) до директора на ТД Митница Варна е направено предложение за налагане на запор върху депозитите на дружеството по набирателната сметка на ТД Митница Варна. Докладната записка установява: наличието на издадени АУАН и НП, както и факта, че НП е обжалвано и е образувано а.н.д. пред РС - Девня; размерът на наложената имуществена санкция (74 000,26 лв.); и наличните депозити (44 276,85 лв.). Докладната записка не съдържа анализ на имущественото и финансово положение на дружеството.

Въз основа на служебна бележка рег. № 32-370977/28.11.2025 г. (л. 24) от началника на отдел ФУСРС се установява, че към 28.11.2025 г. по набирателната сметка на ТД Митница Варна са налични депозити на дружеството в общ размер на 44 276,85 лв., внесени с 10 авизо преводни нареждания по митнически декларации от 2022–2023 г. Бележката изрично посочва, че за тези депозити „има изготвени решения за връщане, но са установени задължения".

Към административната преписка е приложена и справка от Агенция по вписванията за притежавано от „Милки Груп Био" ЕАД недвижимо имущество.

На 02.12.2025 г. директорът на ТД Митница Варна е издал Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 98/02.12.2025 г. (л. 77), с което на основание чл. 206а, ал. 1, т. 1, вр. чл.

206б, ал. 1 ЗМ, вр. чл. 229, ал. 7 ЗМ е наложен запор върху вземания на „Милки Груп Био“ ЕАД от ТД - Митница Варна в общ размер на 44 276,85 лв., представляващи депозити по набирателната сметка на ТД Митница Варна, за частично обезпечаване на вземания имуществена санкция в размер на 74 000,26 лв. по НП № BG2025/2000-59/НП. Отбелязано е, че по НП остава необезпечена сумата от 29 723, 41 лева.

Мотивите на ПНОМ относно обезпечителната нужда са лаконични. Посочено е, „че с оглед големия размер на установените задължения за имуществена санкция, събирането и би било затруднено.“

Срещу ПНОМ е подадена жалба. С Решение № Р-569/32-400246/22.12.2025 г. (л. 10) директорът на Агенция „Митници“ е потвърдил ПНОМ като правилно и законосъобразно. Посочена е изложената по-горе хронология на фактите. Изложено, е че доколкото в ПНОМ са цитирани АУАН, НП и докладната записка, то актът се явява мотивиран. АО е обосновал тезата си с приложението на чл. 229, ал. 7 от ЗМ – „Митническите органи могат да налагат мерките по реда на глава двадесет и шеста, раздел Ia за обезпечаване на вземанията по съставения акт за установяване на митническо нарушение.“. Посочено, е че целта на производството по чл. 206а и сл. от ЗМ е да се обезпечат вземанията до влизане в сила на актовете, които ги определят, т.е. преди да са станали изискуеми и събираеми.

От страна на жалбоподателя е представен заверен от одитор препис на ГФО за 2024 г.

При тези факти съдът намира жалбата за основателна.

ПНОМ е издадено от директора на ТД Митница - Варна – компетентния орган по чл. 206б, ал. 1 ЗМ, в района на която е установен размерът на подлежащото на обезпечаване публично задължение. Последвалото решение на директора на Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган и в предвидения в чл. 206б, ал. 2 ЗМ 14-дневен срок.

Спазена е изискуемата форма по чл. 59 от АПК – ПНОМ и решението на горестоящия орган са издадени в писмена форма, съдържат фактически и правни основания, разпоредителна част, подпис. Частично мотивирани са.

Относно спазването на административнопроизводствените правила и съответствието на АА с материалния закон, съдът съобрази следното:

Налагането на обезпечителните мерки е извършено на основание чл. 206а – 206в ЗМ (Глава двадесет и шеста, Раздел Ia) и чл. 229, ал. 7 ЗМ. Съгласно чл. 229, ал. 7 ЗМ митническите органи могат да налагат мерките по реда на Глава двадесет и шеста, Раздел Ia за обезпечаване на вземанията по съставения акт за установяване на митническо нарушение. Нормата не поставя изискване за наличие на влязло в сила наказателно постановление, установяващо изискуемост на вземането – обезпечаването е предварително по своя характер и обхваща бъдещи вземания, преди актовете да са влезли в сила. По арг. от чл. 206а, ал. 1 ЗМ обезпечителните мерки се налагат когато „плащането на митата и другите държавни вземания... не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта“, а целта на производството по чл. 206а ЗМ е именно да се обезпечат вземанията преди влизане в сила на актовете, поради което режимът на ЗМ се явява специален спрямо този по ДОПК. Субсидиарното приложение на чл. 195, ал. 1 ДОПК (изискване за влязъл в сила акт) е дерогирано от специалната уредба на ЗМ по силата на правилото *lex specialis*. Ето защо твърденията на жалбоподателя в обратния смисъл не се споделят от настоящия състав.

Решението и потвърденото с него постановление обаче са издадени в противоречие с материалния закон, не съответстват на целта на закона и не са надлежно мотивирани в частта относно обезпечителната нужда.

В постановлението и в потвърждаващото решение мотивите относно обезпечителната нужда се изчерпват с констатацията, че „предвид големия размер на установените задължения за

имуществена санкция, събирането им би било затруднено", което мотивиране не отговаря на изискванията на административния процес.

Спорно е наличието на обезпечителна нужда по смисъла на чл. 206а, ал. 2 ЗМ - обезпечителните мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи. В тази връзка е неправилно становището на митническите органи, че налагането на обезпечителни мерки не изисква изследване на имущественото състояние на задълженото лице. Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения. Налагането на обезпечение е мотивирано с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Преценката на възможното затруднение се прави именно при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. След като при тези съпоставки между предполагаемия размер на задължението и наличните данни за активите се установи, че длъжникът не разполага с активи, съответни на размера на бъдещото вземане, е дължим извод, че вземането може да бъде затруднено.

Разпоредбата на чл. 206а, ал. 2 ЗМ не предвижда налагане на обезпечение въз основа на „обосновано предположение“, – тя изисква констатирана фактическа невъзможност или затрудненост, произтичаща от конкретни установени обстоятелства, свързани с имущественото и финансово положение на длъжника.

За липса на такава финансова затрудненост по делото е представен ГФО за 2024 г., заверен от регистриран одитор, т.е. съставен за период, отразяващ финансовото и имуществено положение на дружеството към 31.12.2024 г. – към период, предхождащ издаването на ПНОМ (02.12.2025 г.)

От отчета за приходите и разходите се установява, че „Милки Груп Био“ ЕАД има общо активи на стойност 132 182 000 лв. Дружеството е реализирало нетна печалба за 2024 г. в размер на 2 014 000 лв. Дружеството няма просрочени данъчни задължения, неплатени задължения за корпоративен данък, което допълнително обстоятелство сочи на извод за липса на изискуемата предпоставка по чл. 206а, ал. 2 от ЗМ.

Нито при издаването на ПНОМ, нито в решението на директора на Агенция „Митници“ е извършен конкретен анализ на финансовото и имуществено положение на дружеството. Не са изискани напр. справки от НАП относно данъчно-осигурителната сметка на дружеството и наличието на текущи задължения; не са изискани справки от КАТ за притежавани МПС; не са изложени доводи дали дружеството е изряден платец. Не е обсъдена изисканата от АО и приложена в преписката справка от Агенцията по вписванията.

Допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила, а именно нарушение на правилото на чл. 35 АПК - индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, е довело и до неправилно приложение на материалния закон, тъй като е липсвала изискуема предпоставка за осъществяване на постановения правен резултат.

ПНОМ е издадено и в несъответствие с целта на закона. Целта на обезпечението е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, вследствие на които събирането на публичните задължения ще бъде невъзможно или значително трудно. В постановлението и в решението не са посочени конкретни обстоятелства, свидетелстващи за риск от такова поведение от страна на дружеството – не са налице данни за укриване на имущество, за разпоредителни сделки, за налагане на запори от трети лица, за влошена финансова ситуация, за неизпълнение на предходни задължения.

Всеки един от двата допуснати порока съставлява самостоятелно основание за отмяна на

административния акт.

За пълнота на изложението следва да се отбележи и че е невярна тезата на АО, че мотиви към издадения ПНОМ, както и към решението на горестоящия орган, съставлява издаденият АУАН. Съобразно ТР № 16/31.03.1975 на ОСГК на ВС макар мотивите да могат да се съдържат в друг документ (а не въобще в доказателствата по преписка), те трябва да са съставени с оглед предстоящото издаване на финализиращия производството акт, какъвто документ несъмнено издаденият АУАН не представлява, тъй като не е издаден за целите на развилото се и спорно пред настоящия съд административно производство. Изложеното в АУАН като юридически факт съставлява изискуемо условие за редовност на волеизявлението по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4, предл. първо от АПК, но не и мотиви по смисъла на ал. 1.

Решението на директора на Агенция „Митници“ и потвърденото с него ПНОМ като незаконосъобразни следва да бъдат отменени.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски, платими от ответника като юридическо лице на осн. чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“.

Претендираните разноски са в размер на 25, 56 евро държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 1840 евро с ДДС, платено в брой, който размер не надвишава размера по чл. 7, ал. 2, т. 4, вр. чл. 8, ал. 1 на Наредба № 1/2004 на ВАДС и не следва да бъде допълнително редуциран.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № Р-569/32-400246/22.12.2025 г. на директора на Агенция „Митници“ и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 98/02.12.2025 г. на директора на ТД Митница - Варна

ОСЪЖДА Агенция „Митници“, да заплати на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 1865, 56 евро

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.